

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANEO GOSPODNI

Nedjelja, 14. kolovoza 2022.

[Multimedia]

Pozvani smo donijeti u svijet oganj Božje ljubavi

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Evanđelju današnje liturgije ima jedan Isusov izraz koji nas se uvijek dojmi i tjera nas da se nad njim zamislimo. Dok je bio na putu sa svojim učenicima, On reče: „Oganj dođoh baciti na zemlju pa što hoću ako je već planuo!“ (Lk 12, 49). O kakvom ognju govori? I kakvo značenje te riječi imaju za nas danas, taj oganj koji donosi Isus?

Kao što znamo, Isus je došao donijeti na svijet evanđelje, to jest radosnu vijest o Božjoj ljubavi prema svakom od nas. Zato nam poručuje da je evanđelje kao oganj, jer je to poruka koja, kad prodire u povijest, spaljuje stare ravnoteže života, stavlja nas pred izazov da izađemo iz individualizma, da pobijedimo egoizam, da prijedemo iz ropstva grijeha i smrti na novi život Uskrsloga, Isusa uskrsloga. Evanđelje, naime, ne ostavlja stvari onakvima kakve jesu; tamo gdje prođe evanđelje, i gdje ga se sluša i primi, stvari ne ostaju kakve jesu. Evanđelje potiče na promjenu i poziva na obraćenje. Ne daje lažni intimistički mir, nego raspiruje nemir koji nas tjera da krenemo na put, potiče nas otvoriti se Bogu i braći. Ono je poput ognja: dok nas grije Božjom ljubavlju, želi sažeci naše egoizme, rasvijetliti tamne strane života – svi ih imamo –, spaliti lažne idole koji nas čine robovima.

Na tragu biblijskih proroka – sjetimo se primjerice Ilije i Jeremije – Isus gori vatrom Božje ljubavi i, da bi se ona rasplamsala u svijetu, razdaje samoga sebe osobno, ljubeći do kraja, sve do smrti, i to smrti na križu (usp. *Fil* 2, 8). On je ispunjen Duhom Svetim, kojega se uspoređuje s ognjem, a svojim svjetlom i svojom snagom otkriva milosrdno lice Božje i daje nadu onima koji se smatraju

izgubljenima, ruši barijere marginalizacije, liječi rane tijela i duše, udiše novi duh u religioznost koja se svodi na izvanjske prakse. Zato je oganj: mijenja, čisti.

Što, dakle, znače za nas, za svakoga od nas – za mene, za vas, za tebe – što za nas znače te Isusove riječi o ognju? Pozivaju nas da ponovno zapalimo plamen vjere, kako ona ne bi postala sporedna stvarnost, ili sredstvo individualne dobrobiti, zbog koje bježimo od izazova života i od obveza u Crkvi i društvu. Naime – govorio je jedan teolog – vjera u Boga nam „ulijeva sigurnost, ali ne onako kako bismo mi to htjeli: to jest, ne da nam priskrbi paralizirajuću iluziju ili blaženo zadovoljstvo, već da nam omogući da djelujemo“ (De Lubac, *Sulle vie di Dio*, Milano 2008., 184). Vjera, ukratko, nije „uspavanka“ od koje utonemo u san. Prava vjera je oganj, vatra koja gori kako bi nas i noću držala budne i radišne!

Možemo se, dakle, zapitati: jesam li strastveni zaljubljenik u evanđelje? Čitam li ga često? Nosim li ga sa sobom? Vjera koju ispovijedam i koju slavim, stavlja me u blaženi spokoj ili raspaljuje u meni oganj svjedočanstva? Možemo si to pitanje postaviti i kao Crkva: gori li u našim zajednicama oganj Duha, velika ljubav prema molitvi i dobrotvornošću, radost vjere, ili se prepuštamo umoru i navici kao nekoj kolotečini, s prazninom na licu i tužaljkom na usnama i svakodnevnim naklapanjima? Braćo i sestre, preispitujmo se o tome, tako da i mi možemo poput Isusa reći: zapaljeni smo ognjem Božje ljubavi i želimo taj oganj „baciti“ u svijet, donijeti ga svima, kako bi svaki pojedinac otkrio Očevu nježnost i iskusio Isusovu radost, koja srce čini širokogrudnim – Isus čini srce širokim –, a život lijepim. Molimo za to Djevicu Mariju: neka nas ona, koja je primila oganj Duha Svetoga, prati svojim zagovorom.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Želim skrenuti pozornost na tešku humanitarnu krizu kojom su pogođeni Somalija i neka područja susjednih zemalja. Stanovništvo tih krajeva, koje već živi u vrlo oskudnim uvjetima, sada je u životnoj opasnosti zbog suše. Nadam se da će međunarodna zajednica svojom solidarnošću moći djelotvorno odgovoriti na tu izvanrednu situaciju. Nažalost, rat odvraća pozornost i resurse, ali ovo su ciljevi koji zahtijevaju najveće moguće zalaganje: borba protiv gladi, zdravlje, obrazovanje.

Upućujem srdačan pozdrav vama, vjernicima iz Rima i hodočasnicima iz različitih zemalja. Vidim poljske, ukrajinske, francuske, talijanske, argentinske zastave! Pozdravljam, na poseban način, odgojitelje i vjeroučitelje iz pastoralne jedinice iz Codeviga (Padova), studente iz Salezijanskog pokreta mladih iz Triveneta i mlade iz pastoralne jedinice u Villafranci (Verona).

Poseban pozdrav brojnim hodočasnicima koji su se danas okupili u svetištu Božjeg milosrđa u

Krakovu, gdje je sveti Ivan Pavao II. prije dvadeset godina izvršio Čin posvete svijeta Božjemu milosrđu. Danas više nego ikada vidimo smisao tog čina, koji želimo obnoviti u molitvi i u svjedočanstvu života. Milosrđe je put spasenja za svakoga od nas i za čitav svijet. I molimo Gospodina za posebno milosrđe, milosrđe i samilost za mučenički ukrajinski narod.

Svima želim ugodnu nedjelju. I, molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja, također djeci Bezgrešne.